

Opravný prostředek podaný dne 6. června 2005 Agraz, SA a dalšími proti rozsudku vydanému dne 17. března 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (třetím senátem) ve věci T-285/03, Agraz, SA a další v. Komise Evropských společenství

(Věc C-243/05 P)

(2005/C 193/31)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 6. června 2005 opravný prostředek podaný Agraz, SA a dalšími, zastoupenými José Luís da Cruz Vilaçou a Dorothee Choussy, advokáty, proti rozsudku vydanému dne 17. března 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (třetím senátem) ve věci T-285/03, Agraz, SA a další v. Komise Evropských společenství.

Účastník řízení podávající opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. částečně zrušil rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 17. března 2005 v části, v níž měl Soud za to, že škoda nebyla jistá a žalobu zamítl; a nově rozhodl,
2. určil, že podmínky pro založení mimosmluvní odpovědnosti Komise jsou v projednávané věci splněny; uložil žalované povinnost uhradit každé navrhovatelce výši podpory produkce (jak je upřesněna v příloze A.27) společně s úroky, jejichž výši určí Soud, od 12. července 2000 (nebo podpůrně od 13. července 2000, nebo dále podpůrně od 16. července 2000) a až do dne skutečné úhrady; a uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení v obou stupních, včetně nákladů vynaložených navrhovatelkami;
3. podpůrně vrátil věc Soudu k tomu, aby Soud rozhodl o výši náhrady škody, která má být navrhovatelkám zaplacená, poté, co budou navrhovatelky opětovně vyslechnuty, a uložil Komisi náhradu nákladů řízení (včetně nákladů vynaložených navrhovatelkami) v řízení o opravném prostředku a v řízení v prvním stupni před Soudem.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelky se dovolávají na podporu svého opravného prostředku dvou důvodů:

První důvod opravného prostředku: Nesprávné právní posouzení v tom, že Soud měl za to, že škoda, kterou navrhovatelky utrpěly, nebyla jistá, a že nemůže tak založit jejich právo na náhradu škody.

Tento důvod opravného prostředku se dělí na dvě části

V první části navrhovatelky tvrdí, že Soud nerespektoval judikaturu soudů Společenství, jakož i zásady uznané vnitrostátními právními řádami členských států v oblasti mimosmluvní občanskoprávní odpovědnosti, když nesprávně vyložil pojem „určité škody“ a když zaměnil určení povahy škody za výpočet její výše.

Ve druhé části předkládají navrhovatelky argumenty, jejichž cílem je prokázat, že pokud jde o uznání práva navrhovatelek na náhradu škody, Soud nevyvodil důsledky, které vyplývaly z jeho zjištění ohledně protiprávnosti jednání Komise, pro porušení nařízení Rady (ES) č. 2201/96 ze dne 28. října 1996 o společné organizaci trhů s produkty zpracovanými z ovoce a zeleniny (¹), jakož i zásady náležité péče a zásady řádné správy.

Druhý důvod opravného prostředku: Porušení zásady kontradiktornosti a práva navrhovatelek být vyslechnuty;

Třetí důvod opravného prostředku: Zkreslení návrhů navrhovatelek;

Čtvrtý důvod opravného prostředku: Nerespektování Soudem jeho pravomocí plné jurisdikce a jeho úkolu rozhodnout; odepření spravedlnosti tím, že Soud nevyvodil důsledky, které vyplývaly z jeho zjištění, co se týče stanovení výše škody.

(¹) Úř. věst. L 297, s. 29

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Oberstes Patent- und Markensenat ze dne 9. února 2005 ve věci Armin Häupl proti Lidl Stiftung & Co KG

(Věc C-246/05)

(2005/C 193/32)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Oberstes Patent- und Markensenat (Německo) ze dne 9. února 2005 ve věci Armin Häupl proti Lidl Stiftung & Co KG, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 10. června 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Oberstes Patent- und Markensenat žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Musí být čl. 10 odst. 1 první směrnice Rady 89/104/EHS⁽¹⁾ ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, vykládán v tom smyslu, že „dnem, kdy skončilo řízení o přihlášce“, je míněn počátek doby ochrany?
- 2) Musí být čl. 12. odst. 1 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, vykládán v tom smyslu, že řádné důvody pro neužívání ochranné známky jsou dány tehdy, když se provedení podnikové strategie sledované majitelem ochranné známky protahuje, nebo je majitel ochranné známky povinen změnit svou podnikovou strategii, aby mohl ochrannou známku včas užívat?

(¹) Úř. věst. L 40, s. 1.

Žaloba podaná dne 15. června 2005 Komisí Evropských společenství proti Finské republice

(Věc C-249/05)

(2005/C 193/33)

(Jednací jazyk: *finština*)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla dne 15. června 2005 podána žaloba směřující proti Finské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou D. Triantafyllou a I. Koskinen, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- 1) určil, že Finská republika tím, že ukládá povinnost jmenovat zástupce zahraniční osobě povinné k dani, která ve Finsku uskutečňuje povinně zdanitelná plnění a má sídlo nebo bydliště v jiném členském státě nebo třetí zemi, se kterou byla uzavřena dohoda týkající se vzájemné administrativní pomoci a jejíž rozsah působnosti odpovídá rozsahu působnosti směrnice 76/308/EHS⁽¹⁾ o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z některých dávek, cel, daní a jiných opatření a nařízení Rady (ES) č. 1798/2003 ze dne 7. října 2003⁽²⁾ o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty a o zrušení nařízení (EHS) č. 218/92,

porušila své povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 21 a 22 šesté směrnice Rady č. 77/388/EHS⁽³⁾ o dani z přidané hodnoty, jakož i z článků 28 ES a 49 ES;

- 2) uložil Finské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Podle čl. 21 odst. 2 šesté směrnice Rady 77/388/EHS o dani z přidané hodnoty nemohou členské státy zahraničnímu hospodářskému subjektu, který má sídlo nebo bydliště v jiném členském státě, uložit povinnost jmenovat daňového zástupce. Jmenování daňového zástupce je v případě zahraničního hospodářského subjektu zcela dobrovolné.

Finská právní úprava dále stanoví, že: a) pokud je hospodářský subjekt osobou povinnou k dani, která nemá ve Finsku bydliště nebo sídlo, je plátcem daně z přidané hodnoty příjemce plnění („obrácená daňová povinnost“); b) pokud má hospodářský subjekt, který nemá sídlo nebo bydliště ve Finsku, možnost zaregistrovat se jako osoba povinná k dani z přidané hodnoty, je povinen jmenovat ve Finsku daňového zástupce.

Finský systém jmenování daňového zástupce není v souladu s právem Společenství. Závazná povinnost jmenovat daňového zástupce je v rozporu s čl. 21 odst. 2 šesté směrnice o dani z přidané hodnoty.

Finský systém může zahraničním hospodářským subjektům umožnit, aby se registrovaly jako osoby povinné k dani, ale nesmí výkon této možnosti učinit závislý na splnění závazně stanovené povinnosti jmenovat daňového zástupce, neboť taková úprava je v rozporu se šestou směrnicí o dani z přidané hodnoty a v přímém protikladu k účelu směrnice 2000/65/ES⁽⁴⁾ a k zásadám volného pohybu zboží a služeb, zakotveným ve Smlouvě ES.

(¹) Úř. věst. L 723, s. 18.

(²) Úř. věst. L 264, s. 1.

(³) Směrnice Rady 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně.

(⁴) Směrnice Rady 2000/65/ES ze dne 17. října 2000, kterou se mění směrnice 77/388/EHS v otázce určování daňového dlužníka u daně z přidané hodnoty.